

15. 9. 2005

ID: 35919

Rozhodnutí ministra spravedlnosti a opravný prostředek

Další opravný prostředek (odvolání) proti usnesení kárného senátu vrchního soudu, jímž je rozhodováno o vznesených námitkách proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce (soudce) není přípustný.

(Rozhodnutí Kárného senátu Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 2 Skno 4/2003, ze dne 19.12.2003)

Kárný senát Nejvyššího soudu České republiky projednal bez ústního jednání odvolání ministra spravedlnosti České republiky, nejvyšší státní zástupkyně a krajské státní zástupkyně v Plzni podaná ve věci kárně obviněné JUDr. Z. B., státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech, proti usnesení kárného senátu Vrchního soudu v Praze ze dne 26.9.2003, sp. zn. 3 Ds 13/03 a rozhodl tak, že podle § 148 odst. 1 písm. a) tr. řádu per analogiam se odvolání zamítají.

Z odůvodnění :

Rozhodnutím ministra spravedlnosti České republiky ze dne 5.9.2003, č.j. 168/03 – pers. SZ byla kárně obviněná státní zástupkyně JUDr. Z. B. podle § 22 odst. 2 písm. b) zák. č. [238/1993](#) Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, dočasně zproštěna výkonu funkce státní zástupkyně.

Proti tomuto rozhodnutí si kárně obviněná podala v souladu s ustanovením § 22 odst. 5 výše citovaného zákona o státním zastupitelství námitky. O těchto rozhodl kárný senát Vrchního soudu v Praze usnesením ze dne 26.9.2003 sp. zn. 3 Ds 13/03 tak, že podle § 13a zák. č. [7/2002](#) Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, ve znění pozdějších předpisů, dočasné zproštění výkonu funkce státní zástupkyně JUDr. Z. B. zrušil.

Ve smyslu poučení, jímž bylo usnesení kárného senátu Vrchního soudu v Praze opatřeno, podali proti němu odvolání v neprospěch kárně obviněné ministr spravedlnosti, nejvyšší státní zástupkyně a krajská státní zástupkyně v P. a s těmito byl spisový materiál předložen kárnému senátu Nejvyššího soudu, aby o podaných odvoláních rozhodl

Kárný senát Nejvyššího soudu navzdory tomu, že kárný senát Vrchního soudu v Praze proti svému usnesení připustil podání odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššího soudu se musel nejprve zabývat otázkou, zda je skutečně proti usnesení kárného senátu vrchního soudu, jímž rozhodne o námitkách státního zástupce proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce přípustné odvolání. Tedy jinými slovy, zda se i na takové usnesení vztahuje režim upravený v § 21 zák. č. [7/2002](#) Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K zodpovězení této otázky bylo nutno použít výkladu všech relevantních předpisů, které danou problematiku upravují, či se jí nějak dotýkají, neboť žádným ustanovením zákona č. [7/2002](#) Sb., nebo jiného zákona není jednoznačně stanoveno, zda je proti takovému usnesení kárného senátu vrchního soudu opravný prostředek přípustný.

V prvé řadě bylo třeba vycházet z poznatku, že zákon o státním zastupitelství (č. [283/1993](#) Sb.) ve svém znění účinném do 30.6.2003 (obdobně jako zákon o soudech, soudcích, přísedících... č. [6/2002](#) Sb.) nepřipouštěl proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce (soudce) jakýkoliv opravný prostředek. Rovněž zák. č. [7/2002](#) Sb upravující řízení ve věcech soudců a státních zástupců ve své hlavě III pojednávající o řízení o kárné odpovědnosti soudců a státních zástupců neobsahoval žádné ustanovení týkající se předmětného rozhodnutí ministra spravedlnosti. Teprve zákonem č. [192/2003](#) Sb., jímž byly novelizovány mimo jiné všechny tři výše citované zákony byla do těchto předpisů včleněna ustanovení, která jednak proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce umožnila podání námitek a dále stanovila, že k projednání těchto námitek je příslušný kárný senát toho kterého vrchního soudu (viz § 22 odst. 5 zák. o státním zastupitelství účinného

od 1.7.2003, § 100 odst. 4 zák. o soudech, soudcích, přísedících... účinného od 1.7.203). Do zákona o řízení ve věcech soudců a státních zástupců pak bylo začleněno ustanovení § 13a, které zakotvilo povinnost kárného senátu vrchního soudu rozhodnout o podaných námitkách soudce nebo státního zástupce, dočasně zproštěných své funkce a to tak, že buď námitky zamítne nebo dočasné zproštění výkonu funkce zruší.

Z výše uvedeného je zjevné, že zákonodárce pokládal přetrvávání právní úpravy, při níž nebylo možné rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce soudce nebo státního zástupce přezkoumat za neúnosné a proto citovanou novelou (zák. č. [192/2003](#) Sb.) byly zavedeny námitky, jako opravný prostředek „sui generis“ mající za cíl umožnit přezkum ministra rozhodnutí nezávislým soudním orgánem, jímž byl určen příslušný kárný senát vrchního soudu, který jinak v I. stupni rozhoduje o návrhu na zahájení kárného řízení. Smyslem nově zakotveného institutu byla úprava jednoduchého a rychlého řízení o podaných námitkách o čemž svědčí krátkost lhůty k jejich podání (5 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce), jakož i k jejich samotnému projednání a rozhodnutí o nich (do deseti pracovních dnů) včetně způsobu řízení (bez jednání). Taktéž specifická forma rozhodnutí o podaných námitkách, kterou je usnesení, se vymyká ostatnímu rozhodování podle zákona o řízení ve věcech soudců a státních zástupců v nichž je jinak vždy rozhodováno rozhodnutím. Pouze proti rozhodnutí senátu pak lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, které má odkladný účinek (viz § 21 odst. 1 zák. č. [7/2002](#) Sb.).

Kárný senát Nejvyššího soudu je proto toho názoru, že by bylo proti smyslu nově zavedené úpravy a se zcela protichůdnými účinky, pokud by usnesení kárného senátu vrchního soudu o podaných námitkách mělo být podrobeno dalšímu přezkumnému řízení, v daném případě odvolacímu řízení před kárným senátem Nejvyššího soudu, když se ve své podstatě jedná o rozhodnutí dočasné, nemající vliv na vlastní rozhodnutí o tom, zda soudce nebo státní zástupce bude v konečném důsledku ze své funkce odvolán.

V této souvislosti lze poukázat na zákonnou úpravu obdobného institutu dočasného zproštění výkonu služby u příslušníků Policie ČR. Podle § 27 stávajícího zákona č. [186/1992](#) Sb., o služebním poměru příslušníků Policie ČR, ve znění pozdějších předpisů, lze příslušníka policie dočasně zprostit výkonu služby, přičemž takové rozhodnutí příslušného policejního funkcionáře není přezkoumatelné soudem (viz § 137 odst. 1 téhož zákona). Nový zákon o služebním poměru příslušníků ozbrojených sborů č. [361/2003](#) Sb., jehož účinnost nastupuje od 1.1.2005 rovněž zakotvuje zproštění výkonu služby ve svém ustanovení § 40. Podle § 196 odst. 1 téhož zákona může být takové pravomocné rozhodnutí přezkoumáno soudem po podání žaloby, o níž podle zákona č. [150/2002](#) Sb., o soudním řádu správním rozhoduje krajský soud s konečnou platností, neboť kasační stížnost proti jeho rozhodnutí není přípustná (viz § 104 odst. 3 písm. c/ téhož zákona), právě z toho důvodu, že se jedná o rozhodnutí dočasné povahy. Z uvedeného je patrné, že tento typ rozhodnutí je soudně přezkoumatelný též pouze v jednoinstančním řízení.

Kárný senát Nejvyššího soudu proto k danému problému zaujal stanovisko, že další opravný prostředek (odvolání) proti usnesení kárného senátu vrchního soudu, jímž je rozhodováno o vznesených námitkách proti rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce (soudce) není přípustný.

Vzhledem k tomu, že zákon o řízení ve věcech soudců a státních zástupců postrádá ustanovení podle něž by bylo možné podané odvolání zamítnout jako nepřipustné, musel kárný senát Nejvyššího soudu postupovat podle § 25 tohoto zákona a aplikovat analogické ustanovení trestního řádu, jímž lze z uvedeného důvodu podaný opravný prostředek zamítnout. Proto bylo v konečném důsledku rozhodnuto tak, že se podaná odvolání ministra spravedlnosti, nejvyšší státní zástupkyně a krajské státní zástupkyně v P. proti usnesení kárného senátu Vrchního soudu v Praze ze dne 26.9.2003 sp. zn. 3 Ds 13/03 zamítají jako nepřipustná a to podle analogie § 148 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Promlčení a ochrana spotřebitele](#)
- [Pozůstalost](#)
- [Pozůstalost](#)

- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)